

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 122/2017

15.03.2017. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ у стечају из ... којег заступа стечајни управник - Агенција за лиценцирање стечајних управника из ..., ради наплате потраживања на име отпремнине, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Ивањици и Привредног суда у Чачку, у седници већа одржаној дана 15.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

Основни суд у Ивањици је, решењем П1 220/15 од 25.01.2017. године, наставио парнични поступак по тужби тужиоца АА из ... против туженог „ББ“ из ... који је био прекинут решењем истог суда П1 220/15 од 28.04.2016. године (став 1 изреке) и огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио Привредном суду у Чачку који спроводи стечајни поступак над туженим (став 2 изреке).

Привредни суд у Чачку није прихватио стварну надлежност и, сматрајући да је за суђење стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу који би требало да одлучи о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Ивањици П1 220/15 од 09.02.2016. године, доставио је предмет Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Према стању у списима, поступак стечаја над туженим отворен је решењем Привредног суда у Чачку Ст. 2/16 од 19.02.2016. године, донетим по закључењу главне расправе и доношењу пресуде Основног суда у Ивањици П1 220/15 од 09.02.2016. године којом је у првом степену окончан радни спор. Тај суд је спровео и поступак по жалби коју је стечајни управник туженог изјавио против

означене пресуде, а затим решењем П1 220/15 од 28.04.2016. године прекинуо парнични поступак због отварања стечајног поступка над туженим. Прекинути поступак настављен је решењем Основног суда у Ивањици П1 220/15 од 25.01.2017. године којим се тај суд огласио стварно ненадлежним за поступање и уступио предмет Привредном суду у Чачку.

Из изложеног следи да је против пресуде Основног суда у Ивањици П1 220/15 од 19.02.2016. године изјављена жалба о којој није одлучено. Код одлучивања о редовном правном леку чињеница отварања стечајног поступка над туженим не представља разлог за атракцију надлежности привредног суда, у смислу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“, број 116/08 ... 101/13). У таквој ситуацији, стварно надлежан за одлучивање о жалби у овом случају је апелациони суд, у смислу члана 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, и то Апелациони суд у Крагујевцу, сходно члану 6. тачка 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник Републике Србије“, број 101/13).

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић